

Två nya häckfåglar för nordligaste Finland.

Sturnus v. vulgaris (L). — Den 21 maj 1926 uppenbarade sig två starar *Sturnus v. vulgaris* (L) i kassörsbostället invid Salmijärvi gästgiveri i Petsamo. På e. m. voro de försvunna, men man hängde dock upp en holk. Följande dag hade fåglarna återkommit, visiterade holken och funno den bra. Hö som placerats på holkens botten kastade stararna ut och begynte bära in strån och stora tottar av mossor. Den 23. V. voro de försvunna men återkommo följande dag och fortsatte bobyggandet för att dock på e. m. fullständigt försvinna. Den 28. V. företog jag en ornitologisk exkursion till den intressanta Menikka trakten (södra delen av Salmijärvi sjö). Då meddelade mig en god fågelkännare, Mörsäri, husbonde i gården med samma namn, att han den 23. V. på avstånd tyckt sig se två flygande starar vid Menikka älvmyrning. Av M:s stjuvbror, som även känner fåglar rätt bra, hörde jag att ett starpar verkligen infunnit sig för att den 25. V. bosätta sig i en knipholk på en liten holme vid Menikka-älvs utlopp och att de hade tömt ut alla dunen. Jag hade blott att konstatera faktum. Den 27. V. fanns det två ägg i boet och det blev inalles fyra. Då jag på sensommaren passerade Menikka, frågade jag huru det förhöll sig med stararna. Jo — under den svåra kölden vid midsommartiden hade ungarna frusit ihjäl, så att åtminstone denna första kull misslyckades.

Accipiter n. nisus (L). Den 17. VI. 26 kom till mig en yngling med en kull fågelägg sägande: „Ihmeellisiä piekananmunia“ (märkvärdiga fjällvråkägg). De visade sig vara ägg av sparvhöken. Äggen, som voro fem till antalet, hade han tagit på Saarivaara i Menikka. De voro olegade. Äggens innehåll hade i någon mån stelnat fast i äggskalet, vilket faktum i samband med det sena datum tyder på att boet möjligen övergivits.

Själv har jag sett arten blott två gånger med säkerhet, nämligen 1 ex. vid Nautsjoki och ett vid Luttojoki, vardera 1923. Schaanning och Koren ha några gånger iakttagit arten, bl. a. ett par vid Vovotusjärvi; även Poppius och Granit uppgiva arten från Pasvikdalen 1887.

Jarl Carpelan.